პროლეტარიელ ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ლელო

№ 219 (3449) 11

1967 წ. ნოემბერი შაბათი. ფასი 3 კაპ.

საქართველოს სსრ საკრებულო პროფესიონალური კავშირების და პროფკავშირული რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო

ЛЕЛО Орган Совета профессиональных обществ и организаций Грузинской ССР и республиканского Совета профсоюзов

გამოდის 1918 წლის.

მოსკოვის თავზე ფრიალებენ რევოლუციათა გმირული წლის დროშები

სამხედრო პარადი და მშრომელთა დემონსტრაცია ზითელ მოედანზე 1967 წლის 7 ნოემბერს

ად, მოედან ეწ დღეც — დღესას წოლის ხალხიც დღე, რომელიც ავტომატებს სამხედრო სამოსლის სახვედრი სიუხვის მატყობენ.

სათეს ირიბად ათს უახლოვდება. სწორედ ამ დროს 1917 წლის 7 ნოემბერს (25 ოქტომბერს) ლენინმა ხალხ მოაწერა მთრომების ტრიუმფის მოქალაქებისთვის! სწორედ ამ დროს ხანგრძლივ სიუქეს წიხით ახალი ისტორიული ეპოქა, ლიდერ ხალხის წელი და ერთ ლის ცნობებს ვრეა გვიყვებს, რომ ჩვენმა ქვეყანამ დაიწყო თავი ნი სოციალისტური ისტორიის ახალი სიცოცხლის მეორე სახეკაი.

ცენტრალურ ტრიბუნაზე დგიან პრასაკი ლ. ი. ბრეჟნევი, ჯ. ნ. პოდგორნი, ა. ნ. კოსიგინი, ნ. ვ. პოდგორნი, ლ. ფ. ილიჩოვი, ა. პ. პირიალკინ, ნ. ნ. შვერნიკი, ფ. დ. მზღონოვი, ა. ნ. შელეპინი, ი. ვ. ანდროპოვი, ვ. ვ. გრიშინი, პ. ნ. დემიჩევი, ტ. ფ. უსტინოვი, ს. ს. გრიგორიევი, ფ. დ. სოკოლოვი, ვ. ნ. პავლოვიჩევი, მ. ს. სოლომენცევი. აქვე არიან ა. ჯ. ჯოროვი, ნ. ა. მიქოიანი, ნ. მ. შვერნიკი. ნოვს ტრიბუნის ქვეშ ისხდნენ ცენტრალური კომიტეტის მდივნები, ნოვს ტრიბუნის ქვეშ ისხდნენ სსრკ მინისტრთა საბჭოს წევრები, სსრკ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრები, სსრკ უმაღლესი საბჭოს ეროვნებათა პალატის პრეზიდიუმის წევრები, სსრკ უმაღლესი საბჭოს წარმომადგენლობითი პალატის

ზეიმი მხკვარზე

თბილისის სპორტკლუბის ინიციატივით ტბეთავრე ჩატარდა საქალაქთაშორისო შეჯვრების სპეციალიზებული ტურნირი, რომელიც ოქტომბრის 50 წლისთავს მიეძღვნა. ტურნირის მოსაკრებელ კიპეზე, როგორც ეს თბილისის უძველეს სპორტსმენებს მოსწონთ, ათეულობით ადამიანი მოეწყო. ასეთ ტურნირებს ხალხში „ბატონის ჯვრებს" უწოდებენ. ამ ტურნირებში ხშირად ისეთი ცნობილი ჯამბაზები გამოდიოდნენ, როგორებიც იყვნენ ალექსანდრე ბატონიშვილი, ალექსანდრე ორი თბილელი ჯამბაზი, ნიკოლოზ ბატონიშვილი, ალექსანდრე ბატონიშვილი, ალექსანდრე ბატონიშვილი, ალექსანდრე

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სსრ კავშირის პირველობაზე, თასზე

ფრე „სპარტაკთან“

ქუთაისი. ცენტრალური სტადიონი. 8 ნოემბერი.

„ტორპედო“ (ქუთაისი) — „სპარტაკი“ (მოსკოვი) 0:0.

„ტორპედო“: კვანტარაძე, ლოსაბერიძე, ჯიქიაშვილი, ჩხეიძე, ჯაფარიძე, წიფურია, ზარია, ვეცერა, ხალვაში, ხაბარელი, ბუსკინი, ბაბანოვი, ბაქრაძე (ბაქო).

„სპარტაკი“: მასლაშენკო, პეტროვი, ჭორკოვი, დერკაჩი, ჩოცკოვი, ანდრიასიანი, ლოციცკუევი, ისაიანი (ანჯონი), მიხაილენი, ჰუსაინოვი.

მსაჯი ტ. ბაბიჩკოვი (ბაქო).

ქუთაისელი ფეხბურთელები — 3:0 „ტორპედოს“ სასარგებლოდ.

შეიძლება ითქვას, რომ ორივე გუნდი თავისუფალია იყო ფსიქოლოგიური ბარიერის შეხვედრებისაგან. მიხაკოვის მწვრთნელებმა თითქმის სამოთხეში ბინძურთ გოგონებს გაგზავნეს. ამ ორ გუნდს შორის ფორმალურად ფავორიტი არ არსებობდა. ორივე ერთნაირად ძლიერი იყო. ორივე ერთნაირად სუსტი. ორივე გუნდი ერთნაირად ცდილობდა ბურთის ფლობას, ორივე ერთნაირად ვერ ახერხებდა ბურთის ფლობას. ორივე ერთნაირად ვერ ქმნიდა საშიშ სიტუაციებს. ორივე ერთნაირად ვერ ახერხებდა გოლის გატანას

ფინიშის სწორაზე

სუნი, 10 ნოემბერი. მოიგერიეთ საზოგადოების ტურნირისა და ჭადრაკის ფინალური ეტაპების ორმოციანი წლის დაწყების პატივსაცემად 7 ნოემბრის უნდა შემდგარიყო, დანიშნული დღე — 6 ნოემბრის ღამით ფიზიკოსთა ინსტიტუტის ფოიეში ტურნირის მონაწილეთა ბედი ორი პარტიით შეჯიბრა. მოსაგებ პოზიციაში გადაიყვანა პარტია ხიდიატოვმა, მაგრამ დღის კონტროლის მოახლოებამ აიძულა ბატონი ალექსანდრე ფიშერი, ეთამაშა ცალ ხელზე და ჩაეთვალა ფრედ. ამ ფრედ დამთავრდა ტურნირის ერთ-ერთი ყველაზე საინტერესო პარტია.

XVII ტურის დასრულებისთანავე შეჯიბრების ხელმძღვანელობამ ორი ნახევარი საათი დაანიშნა პირობების მოსაგვარებლად. ასე ავუხსენით ჩვენ ჩვენს მეგობრებს ის ფაქტი, რომ ამ ხნის განმავლობაში ტურნირის ლიდერი ბორის სპასკი ოთახში არ გამოჩენილა. ამ ხნის განმავლობაში ბორის სპასკის ოპონენტი ლევონ ოგანოვი ფიქრობდა, ფიქრობდა, ფიქრობდა, მაგრამ ვერაფერი მოიფიქრა და ბოლოს ისევ ფრედ დამთავრდა პარტია.

ასე დამთავრდა ეს ტურნირი, რომელიც ჩვენ ასე ვუყურებდით, ასე ვნერვიულობდით, ასე ვიმედოვნებდით, ასე ვიხარებდით და ასე ვიტანჯებოდით. ასე დამთავრდა ეს ტურნირი, რომელიც ჩვენ ასე ვუყურებდით, ასე ვნერვიულობდით, ასე ვიმედოვნებდით, ასე ვიხარებდით და ასე ვიტანჯებოდით.